

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Воля народам!
Воля лодичі!

ЧЕТВЕРТА П'ЯТИРІЧКА

РІК І. П'ЯТИРІЧКА

ПОЛІТИЧНО-ІДЕОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ.

Грудень 1946 р.

ПРО ХАРАКТЕР.

На підставі реферату
Дм. Доцюва.

"Моторами історії які здвигають і валять народи, - є одніми, за якими тягнеться маса. В мирні і критичні часа, в монархіях і в республіках. А тою є їх СИЛА ХАРАКТЕРУ. Командує між іншим не завжди найінтелігентніший не завжди найдужчий, але все - завзятіший, той, що виявляє найтвердшу владу. Амбіція, навіть гечіяльність - ніщо, де нема характеру. Амбіція може зайти на манівці, розум - заглуватися в сумнівах, тільки незломний, мов віра, лишається характер. Твердо йти своєю життєвою дорогою може тільки нація великих характерів. Суспільність безхарактерна навіть при сприяючих обставинах, навіть при чужій допомозі не створить нічого. Завжди перекидатиметься від захвату до розпачі, тратитиме голову на перших невдачах, перемінятиме силу, перешкоди а не довірятиме власній, хоч би її як свідомо була свого ідеалу. Сама свідомість не допоможе, ні сам загал. Великі річі стоять у цьому світі твердами характерами, бо в світ цей не є м'який".

ЩО Ж ЦЕ Є ХАРАКТЕР?

Це передусім ВІТРИВАЛІСТЬ.

47 ліг працював Клемансе, щоб підсигти зневажену Францію і покорити Німеччину в 1918 рр. Витривалим був кошовий Кальнишевський, що що через 25 ліг карався в тюрмі, осліп і помер та не покорився Москві. Витривалими були ті українці, що від 1917 рр. чинили боротьбу проти червоної Москви в укр. армії, в повстаннях відділ х. [і 1919 р. на самому Лівобережжю забито українцями в повстаннях 50 тисяч д. білих комуністів і очищено повстанцями від комуністів 300 міст і містечок],

РОБІТНИКИ ! Ми хочемо миру ! Четверта п'ятирічка — це підготовка сталінською шлікою нової війни ! Смерть сталінським загарбникам !

чи боролися проти колгоспного ладу і тільки фізична смерть мільйонів українців через голод, розстріли, заслання, привели червоних до тимчасової окупації України. Витривалість дала можливість українцям опанувати степ, кінні ватаги Кубань, Сірий і Зелений Клин в Азії. Найбільший ненавистник Равіта Газренський пише про козаків: "Козаки при безсумнівній мужності, виказували велетенську винахідливість, силу волі їх видавання з себе праці, здоров'я, зусиль - було незмірно велике."

ЦЕ ПЕВНІСТЬ СЕБЕ, ПЕВНІСТЬ ВИБРАНОЇ ЛІНІЇ - Д У М К И .

[Це знати чого хочеться і дуже того хотіти, вміти в рішачю хвилину сказати "так", або "ні", не втратити віри в напружених хвилинах, як не втратив її Шезченко в заслання - "а я брате, таки буду сподіватись" і певний побіда своєї ідеї, знає, що "Зстане Україна і розвіє тьму неводі..." Певні у слушності своїй ідеї, в рішачю хвилину, гордо гинуть на шибениці сл.п. Білас і Данилишин.]

ЦЕ ВІРНІСТЬ ПЕРЕКОНАННЯМ, ЦЕ ВІРНІСТЬ ІДЕЇ.

[Ця вірність іти з нею до слави й до загибелі, як ішов полк Коновалець і тисячі наших друзів, що вірні своїй ідеї в лавах ОУН, УПА загинули в боротьбі...]

ЦЕ ЗАМИСЛЮВАННЯ В ПРИГОДАХ.

Це любити незнане, бути готовим до непевних шляхів, не боятися трудів, не лякатися небезпек. Ця сила гнала воїнів князя Ігоря "пити шоломом воду із Дону й шукати собі чести а князеві слави", ця сила гнала князя Святослава Завойовника шукати нових земель для української держави, запорожців на очайдушні походи в Чорте Морі, а віддали УПА в рейди на СУЗ, Закарпаття, Засяння, Словаччину...]

ЦЕ НІКОЛИ НЕ ЗРАЖАТИСЯ НЕВДАЧАМИ.

[Піде лиш той, хто не хоче зачинати на ново". "Коли Ви часом і послизнетесь, не радить на ноги і зачинайте на ново". Таким був Хмельницький, що "ЗАЧАВ ЗНОВА" по кількох невдалих і криваво поляками здлшених, козацьких повстаннях, такам був Орлик, що "зачав знова" по Полтаві...]

ЦЕ КУЛЬТ УСПІХУ, КУЛЬТ ВЕЛИКОЇ АМБІЦІЇ І ПРАЦІ.

Це не хвилеве захоплення, але стала, вперта праця через довгі літа. [Лятець працював над своїми діалогами 18 літ і Коперник над своїми "Р" волоці нес" 36 літ, щоби лиш відписати твори Гетс, треба 60 літ праці одного коліста, а скільки праці в свої твори мусили вложити Іван Франко, Панько Куліш, Михайло Грушевський!]

ЦЕ ПОЧУТТЯ ЧЕСТИ.

[Князь Святослав Завойовник, оточений великими силами греків кликав своїх воїнів полягти в бою а не посоромити землі руської "мертві сорому не знають". Козаки говорили про себе, що вони "корінь і твердили ЧЕСТИ" а віколомної слави всього товариства воєного" (Слові козаків з походу Остріячина 1638 р.) Ш вихід виско оцінив почуття чести у козаків в "Гамалі"... "І сором там вставать з чужої домовини, на суд Твій праведний прийти і перед всіми у кайданах сєять козаків..." Козак умираючи, залишав синові, як одинокє майю - щаслю, якою він мав боронити честь свого народу. Сильне почуття чести мусіло бути в тих козаків, що їх 300 скружили поляки, на островах під Берестечком, на пропозицію короля здатися і одержати ласку за їх добробру оборону. Козаки повідкидали від себе свої доргоцінності і відповіли, що волять з честю згинуть, як одержати ласку з руки ворога. Злочинний приляками і до розстрілу присуджений загорожець

просів не стреляти його, але вбити на палі, бо такою смертю загинув його батько. З честю гинув Байда Вишневецький на турецькій кінці. Шевченків Гонта вбиває своїх синів "за честь, славу, за братерство, за волю України". В обороні честі українського народу загинув і Зіновіюнаків під Крутами.

Це почуття честі в щоденному житті значить - мати почуття відповідальності і говорити те, що робив, а ро йти те, що говорив. Коли пласун під словом чести казав, що "це є так" то це було так!

ЦЕ ЗАВЖДИ БУТИ ГОТОВИМ СПОВНИТИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

Завжди бути готовим на труд, на небезпеку, на боротьбу, на смерть. Полк Іван Богун знав дуже докладно більшість теренів України і ці, між іншим, допомагало йому всюди бити поляків. Коли під Берестечком несподівано не стало гетьмана Хмельницького, Богун залізною рукою опанував ситуацію і майже без втрат вивів козацьке військо з небезпечного оточення.

Про те пише англ. письменник Редіард Кіплінг "Нації проходять і по них нема й сліду, та історія дає нам нашу причину цього, просую й єдину розгадку у всіх випадках: впади народи тому що не були приготівані. Ніщо на світі, ні багатство, ні слава, ні таланти не заступлять одного того, що є законом понад усі закони - БУТЬ ПРИГОТОВАНІЙ. Це є єдина наука, що випливає з усіх часів з усіх країн, одна незмінна правда серед усіх змінностей світу і для дітей і для жінок і для націй і для цілих рас. Будь приготіваний, будь приготіваний і ще раз скажу - БУДЬ ПРИГОТОВАНІЙ!

ЦЕ ЗНАЧИТЬ ДБАТИ ЗА СПРАВУ, НЕ ЗА СЕБЕ.

Дбати за справу кликав Іван Франко

"Кожний думай, що на тобі мільонів стає стоїть. Що за долею мільонів мусиш дати ти одві!"

Про справу, не про себе думав київський архієпископ Константин, розстріляний більшовиками, коли під тяжким більшовицьким пануванням звертався до вірних: "Найбільше буду учити вас іри в Господа нашого Ісуса Христа, буду проповідувати любов до обезцелених у цього світу а найперше до України, до її тяжкого минулого і слячного майбутнього, буду кликати вас відкинути ганебну байдужність своєї рідної матері і любов'ю своєю залікувати її рани, обтерти її сльози. А коли поле ваше бур'яном заросло, коли ворог толочить і посує вашу ниву, коли потрібна вам буде допомога братерська, іліть за нею до мене..."

ЦЕ УМІННЯ ВОЛОДІТИ СОБОЮ.

Це є змінною кров'ю, вміння орієнтуватися, звідки прийде найближчий удар, це вміння передбачити тяги противника і їм запобігти.

ЦЕ НАВІШІГМУТИ ДИВИТИСЯ НА ЖИТТЯ, ЯК НА ГРУ.

Не боятися дуже втиснення по виграї і дуже пригноблення по програї, завжди всяку небезпеку сміхом зустрічати.

СЕЛЯНИ ! Сталінські окупанти приготівляють для Вас колгоспне ярмо. Не йдіть до колгоспів! Не слухайте облудної пропаганди! Мужньо протікає - лийтесь теророві ніквд! Хай живе вільний селянин в Українській Самостійній Соборній Державі!

ЩО Є СИЛА ХАРАКТЕРУ?
ЦЕ Є НАСТАВЛЕННЯ ДУШІ, ОСПІВАНЕ РЕДЯРДОМ КІПЛІНГОМ :

"Коли ти можеш бачити, зруйноване діло цього світу життя і без слів взятися будувати його на ново, або за одним ударом стратити виграну сестки партій без жодного порушення і без одного зітхання.
Коли ти можеш бути коханком, не жаліючи з любови.
Коли ти можеш бути сильним, не повстаючи бути ніжним.
Коли ти можеш любити всіх приятелів, як братів, але так, щоб ніхто з них не був всім для тебе.
Коли ти вмєш розважати, спостерігати й пізнавати, не стаючи ніколи скептиком або руйніником.
Мріяти, та не даючи твоїй мрії стати твоїм паном.
Коли ти потратиш бути суворим, не впадаючи ніколи в лють.
Коли ти вмєш бути відважним, а ніколи безрозсудним.
Коли ти вмєш бути добрим, коли ти вмєш бути мудрим, не будучи моралізатором ні педантом.
Якщо ти вмєш зберегти свою відпагу і не стратити голови, коли всі інші довкола тратять її.
Тоді князі, боги, щастя і перемога стануть на віки твоїми вірними ра-
ТODI TI СТАНЄШ ЛЮДИНОЮ". [бами.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ! Іди попереду
впередньої боротьби проти сталінського поневолення!
Субстуй на кожному кроці сталінську п'ятирічку!
Хай живе українська патріотична молодь!
Хай живе УПА! Хай живе ОУН!

ІНТЕЛІГЕНЦІЄ! Спільно з усім народом в
школах, на підприємствах, установах саботуй
сталінську п'ятирічку! Роз'яснюй працюючим масам
реалістичну суть четвертої п'ятирічки. Смерть сталінсь-
ким імперістам! Смерть зрадника! Слава УПА!

ЖІНКИ! Зривайте сталінські Молокопоставки
Не годуйте українським молоком сталін-
ських гадів, а залишайте його своїм
дітям. Смерть сталінським грабіжникам.

Вісті із закордону.

Відпій української газети "Америка", що виходить в США, адреса : Америка, 817 Н. Франклін Ст., Філадельфія, Па. (латинкою). Число 61, II червня 1946.

МЕМОРАНДУМ УГВР в справі закидів Бажана.

[УПС] Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР вислав на руки Міністрів Закордонних Справ Велької Британії і Злучених Держав П.А. та генерального Секретаря ООН меморандум, в якому збиває ложні твердження Бажана, виголошені на засіданні третьої комісії ООН, наче б усі українці, які не хочуть вертатися в Советський Союз, це т.зв. українсько-німецькими націоналістами, що під час німецької окупації співпрацювали з німцями.

В меморандумі стверджується, що обзнаування Бажана є гологолві та не відповідають правді. Більшість українців, тепер втікачів, були в ближчому або дальшому зв'язку з про-німецьким Визвольним Українським Рухом. Українці вчислені поіменно Бажаном як "коляборанти" і яких він ставить на першому місці, це або люди, що давно вийшли з політичного життя, як напр.п. Дорошенко-Дмитро; колишній міністер закордонних справ з 1918р. Після 1918р. він віддася був науковій праці, як професор Українського Вільного Університету в Празі, зовсім не ангажуючися в політичне життя, або нацистською Німеччиною чи Советським Союзом, як напр. др. Назарук, католицький журналіст, який помер в Кракові в 1940р. Решта українців, яких вчисляє Бажан, як "коляборанти", це в більшості тіщо сиділи в німецьких концентраційних таборах за боротьбу проти німецької окупації в Україні. До них належить між іншими вчислений Бажаном БАНДЕРА СТЕПАН, провісник українського самостійницького руху, посаджений в той же сам концтабор в 1941р., та другі.

В дальшій частині меморандуму докладно пояснює боротьбу Українського Самостійницького Руху з німцями, його відношення до поляків, жидів, становище до створеної німцями дивізії "Галичина", вороже відношення більшості стрільців дивізії до німців, як наслідок того перехід частин дивізії до УПА, справу власовщини, підпільних українських революційних видань, боротьбу УПА на два фронти і т.д.

Меморандум кінчиться заявою, що АНІ БАЖАН, АНІ ЙОГО МАНДАТОРИ, УРЯД УРСР НЕ МАЮТЬ ПРАВА ГОВОРИТИ В ІМЕНІ УКРАЇНИ, БО ВОНИ НЕ З УРЯДОМ, ЩО МАЄ ВЛАДУ З ВОЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, А ТІЛЬКИ З ВОЛІ ЦЕНТРАЛЬНОГО МОСКОВСЬКОГО УРЯДУ.

["Америка", число 60, 8 червня 1946р.]

МЕМОРАНДУМ В СПРАВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ.

Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР вислав на руки Папи Римського і представників Англії, США та інших держав при раді ООН

меморандум в справі переслідування греко-кат. Церкви в Україні. Цей текст меморандуму висл. його до Апостольської Стілиці подіємо нижче.

Редакція УПС

За офіційними советськими повідомленнями [ТАСС 18.3.1946] Українська греко-кат. Церква в західних областях України на соборі зложеному з 216 ть священників, відбутому у Львові 18.3.1946р. зірвала канонічний зв'язок з Римом і перейшла на догмо православної російської церкви та підчинилася російському патріархату. Апостольський престіл зі свого боку цю вістку потвердив.

Советське повідомлення та коментарі до цього акту подають, що такий крок повзяла греко-католицька Церква самочинно, добровільно, навіть з великою радістю.

Канонічно вирішено про положення греко-католицької Церкви на згаданому церковному соборі, а державно-правне становище тої церкви виріш в уповноважений при раді міністрів УРСР по справах російської церкви висьмом з 18.6.1946, адресованим до "Ініціативної групи" для возз'єднання.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УГВР - РЕВОЛЮЦІЙНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ВОЮЮЧОГО ПРАВЛІННЯ ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ УКРАЇНИ, УПОВНОВАЖЕНИЙ ЦИМ ПРАВЛІННЯМ, ЩО ЄДИНО КОМПЕТЕНТНЕ ІНТЕРПРЕТУВАТИ ВОЛЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ - ЗАСТУПАТИ ЗА КОРДОНОМ УКРАЇНУ, ЗАЯВЛЯЄ СЛІДУЮЧЕ:

1. Зірвання з римською і злука греко-католицької Церкви з російською православною Церквою та підчинення її російському патріархату сталося проти волі українських греко-католицьких єрархів, священства і вірних. Що більше, Собор укр. Прав. Авт. Церкви на еміграції, зложений з дев'яти єпископів з митрополитом Подікарпом на чолі, відбутий в березні 1946р. в місті Еслінген підтримував факт "возз'єднання", як грубе насильство і криваве переслідування укр. Гр. Кат. Церкви.

Большевики вже в 1939р. почали розбивати греко-кат. Церкву. Однак в тому часі московсько-большевицький імперіалізм, який взагалі не признавав релігій ще не почувався доволі сильним, щоб розбиваючи, докладніше знехтуючи Греко-католицьку Церкву, міг в той спосіб кидати вызов цілій Католицькій Церкві та світовій опінії. Тезовісний наступ на Греко-католицьку Церкву в Західній Україні є одним з відтислів актуального НАСТУПУ МОСКВИ НА ПОРЯДОК УСЬОГО СВІТУ, наступу, що є викликаний фактом недавньої російської перемоги. Крім того величезний авторитет живого ще в тому часі галицького митрополита гр. Андрія Шептицького був такий сильний і його вплив між українським народом такий великий, що з цєю обставиною большевики не могли не рахуватися.

По смерті митрополита Шептицького [листопад 1944р.] большевики почали поновні заходи. Найперше повели зорганізувану пресову нагінку проти Греко-кат. Церкви. Потім ув'язнили митрополита Йосифа Сліпого та усіх галицьких греко-католицьких єпископів.

Єпископ Хомишин і канцлер Галаянт померли мученичу смерть в большевицьких в'язницях. Інші сидять по сьогодні, не відомо де і завіщо. Ув'язнено і вивезено сотні українських греко-католицьких священників. Багато з них понесли смерть за віру. Десятки тисяч вірних депортовано на Сибір, або в глиб Росії.

І ТАК ДО БОРОТЬБИ ЗА ПРИРОДНІ ПОЛІТИЧНІ І СОЦІАЛЬНІ ПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПРИХОДИТЬ ТАКОЖ І НА ЗАХІДНИХ ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ. ЦЕ БОРОТЬБА ЗА СВОБОДУ СОВІСТИ, ЗА ВІРУ І РЕЛІГІЮ.

Для виконання своїх планів большевицька влада поклікала до життя т.зв. "Ініціативну Групу" священників в справах воз'єднання української Греко-кат. Церкви з російською православною. Ця група священників в своєму заклику до українського греко-католицького духовенства пише: "Державна влада признаватиме тільки зарядження "Ініціативної Групи", а ніякої іншої адміністративної влади в Греко-католицькій Церкві. "Ініціативну Групу" згідно з советськими інформаціями заступає 216 священників. Українські Греко-католицькі Церкви в західних областях України має очоло 3600 священників. Значить 3400 священникам Греко-кат. Церкви відмовляється права опікуватися своїми вірними та адмініструвати своєю Церквою.

Дальше, уповноважений при раді міністрів УРСР в справах російської Церкви в письмі з 18.6.1946р. адресованім "Ініціативній Групі" пише: "Всіх опірних в воз'єднанню (деканів, священників, настоятелів монастирів) належить списати та надіслати до уповноваженого в справах російської Православної Церкви при НКВМ".

При тім треба боати під увагу, що союзна сталінська конституція арт 124 забезпечує кожному громадянину свободу совісти. Коли ж йде мова про "опірних" в справі воз'єднання, то опір можна ставляти лише проти наказу. Ні один український греко-кат. єпископ не дав на це своєї згоди, не віддав за воз'єднання свого голосу. Навпаки, митрополита і єпископів, що заняли до цієї справи незломну поставу - ув'язнено. Злука української Греко-кат. Церкви з російською, відбулася проти волі першої.

2. "ВОЗ'ЄДНАННЯ" ГРЕКО-КАТ. З РОСІЙСЬКОЮ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ ВІДБУЛОСЯ ПІД РЕПРЕСІЄЮ СОВІТСЬКОЇ ВЛАДИ З УЖИТТЯМ ТЕРОРУ І ФІЗИЧНОГО НАСИЛЬСТВА.

Як вже згадано, десятки тисяч вірних депортовано на Сибір, священників і єпископів ув'язнено або заслано, замкнено багато Церков. Розв'язано капітули, їх членів арештовано та перевезено до різних в'язниць ССРСР. Греко-кат. Церква опинилася без будьякої адміністративної влади. Катедральні храми і приміщення єпископів та капітули, перейшли з наказу адміністративної диктаторської влади під заряд "Ініціативної Групи" для з'єднання Церков.

Головного фірмана справи з'єднання священника др. Г. Костельника большевики намагалися ще в 1939р. з'єднати до цієї цілі. В 1945р. в пресовій кампанії зверненій проти Греко-кат. Церкви, Костельник представлений, як ворог народу, який "запобігливо післав у гітлерівські банди" двох своїх синів. Та вже місяць після цього (червень) того ж року, Костельник очолює "Ініціативну Групу". Українців греко-католиків, що заселяють українські етнографічні землі на захід від лінії "Керзона", дебо під Польщею, стрінула така сама доля. У католицькій Польщі під тиском большевиків почалися такі самі переслідування. Згідно з польсько-большевицькою умовою прийшла т.зв. репатріація, палення сіл, вирізування духовенства та тисячі вірних. Край силовелів і екслокації кров'ю тисяч невинних жертв. Єпископові Коциловському ординарієві Перемиської дієцезії, наказав польський варшавський уряд 23.9.1945р. опустити осідок дієцезії старе єпископське місто Перемишль та виїхати на схід від лінії "Керзона". Коли єпископ Коциловський цього наказу не виконав, його арештовано. Апостольському адміністраторові для Лемківщини поставив польський уряд в м. серпні 1946р. ультиматум негайно опустити єпархію і виїхати під конвоєм на схід від лінії "Керзона".

ОТЖЕ ЩОЙНО ПО ТЕРОРИСТИЧНИИ ПІДГОТОВЦІ МІЖ ВІРНИМИ І СВЯЩЕНСТВОМ ВІДОМИМИ МЕТОДАМИ НКВД - ПРИЙШЛО ДО СТВОРЕННЯ "ІНІЦІАТИВНОЇ ГРУПИ" ТА ДАНО ОСТАННИЙ НАКАЗ ВІДБУТИ СВЯЩЕНСТВУ СОБОР, ВИРШИТИ СЕПАРАЦІЮ ВІД РИМУ ТА З'ЄДНАТИСЯ З РОСІЙСЬКОЮ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ.

3. Переведення "воз'єднання" української Греко-кат. Церкви з російською, це черговий в історії акт насильства Росії над волею і совістю українського народу.

Заступаючи теорію "третього Риму", Москва від XIV століття невпинно прямує до тої цілі. Особливо тяжкі часи настали для української Церкви від початку XVII століття.

В 1685р. українську Православну Церкву та українську православну церковну єрархію підчинено російській, заборонено в Церкві вживати рідної мови, заборонено друкувати релігійні книги на власній мові, а святе Євангеліє на власній мові вважається нелегальною мовою. (Арешти в Харкові в 1893р.) Заведено строгу цензуру церковних книг і нарешті обсаджено всі дієцезії на Україні москалями і то дуже ворожо наставленими до українського народу. Українське право лавне духовенство засилано до Росії, а в Україні насаджувало російських. Доведено до того, що Православна Церква на Україні стала бастионом російської політики та ненавистю в очах мільонів вірних.

Під кінець XVI століття український єпископат заключив унію з Римом (595-1598рр.) Українська Церква визнала примат Римського Папи, залишаючи за собою обряд і широкі права в області канонічного права. Акт унії підписало 60х з митрополитом М. Рогозою та двома архимандритами.

В половині XVII століття перейшла на Унію Карпатська Україна, а на половині XVII-XVIII століття Львівська і Перемишська єпархії.

Від 1762-96рр. БУЛО ЗНЕСЕНО УНІЮ ПРИ ПОМОЦІ ВІДОМИХ ТОДІ НА ВЕСЬ СВІТ РЕПРЕСІЙ РОСІЙСЬКОЇ ЦАРСЬКОЇ ВЛАДИ. ЗА ЦЕЙ ЧАС ПЕРЕМІНЕНО НА ПРАВОСЛАВНІ 10000 ПАРОХІЙ. ВІСІМ МІЛІОНАМ ВІРНИХ НАКАЗАНО ПЕРЕЙТИ НА ПРАВОСЛАВ'Я. В 1875р. РЕПРАВОСЛАВІЗОВАНО ОСТАННІЮ УКРАЇНСЬКУ ГРЕКО-КАТ. ЄПАРХІЮ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ПІД РОСІЄЮ - ХОЛМСЬКУ.

З того часу українська Греко-кат. Церква лишилась лише в західних обл. України, Карпатській Україні та на еміграції. Разом в 1939р. числила вона около п'ягь і пів мільона вірних, около 4000 священників, 16ть єпископів та одного Апостольського адміністратора.

В часі світової війни в 1914р. російська влада продовжує цю свою роботу. Ув'язнено голову української Греко-кат. Церкви митрополита графа А. Шептицького, який 3 роки пересидів у царських в'язницях.

Сьогодні з "єдино-демократичного" большевицького режіму не змінилось нічого. Наступник митрополита Шептицького - митрополит Й. Сліпий та прочі єпископи сидять в тих же російських в'язницях.

Українську Греко-кат. Церкву одним заряженням уповноваженого в справах російської Православної Церкви, перечеркнено, як існуючу. Що було не вигідне - зліквідовано старим казюним способом.

Сьогодні офіційно немає української Церкви ані Православної ані Греко-католицької. Існує тільки сучасна советська православна церква під кермою московського патріярха Алексея, яка є чужою і ворожою для українського народу та неканонічною, бо створена поліційним насиллям большевицької влади після останнього розгрому старої московської Православної Церкви в 1930-37рр. Православна частина українського народу не визнає ані московсько-советського патріярха Алексея, ані советської православної церкви.

Український народ на східних землях України відлучився ще в 1917 році від московського патріярхату та створив власну українську Автокифальну Церкву, яку большевики безщадно нищили і тепер існує вона під большевицьким терором нелегально.

Сьогодні прийшла черга на українську Греко-кат. Церкву, що має за собою 350 літню традицію, мучеників за віру, великих вчених богословів, мільони вірних, тисячі священників і яка, як читається в закликку фірманів "зєднання" до священства (невідомо чому?) "в тих обставинах існувати не може, найшовшися в орбіті православного світу".

Маючи на увазі все вище сказане, ми твердимо, що акт "з'єдинення" з православною російською Церквою, це акт не свобідної волі Греко-кат. Церкви а акт бруталного насильства з боку большевиків.

4. З канонічного боку постанова т.зв. "львівського собору 216-ти" 18.3. 1946р. являється незаконною, в слід за тим без обов'язуючих правних наслідків для Греко-кат. Церкви і вірних. Скликати собор має право (після канонічних форм) лише митрополит, участь брати і соборно рішати лише єпископи, докладніше посадачі єпископської юрисдикції.

Акт Унії Греко-кат. Церкви з Римською, заключеної і промульдованої на Синоді в Бересті 1596р., підписав митрополит, шість єпископів і двох архімандритів. Акт ануляції Берестейської Унії підписало трьох священників на "соборі 216" [18.3.1946р.]

* * *

В ЗВ'ЯЗКУ З УСІМ ВИЩЕ СКАЗАНИМ, ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УГВР ІМЕНЕМ СВОЙОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО УРЯДУ, ЩО КЕРМУЄ СЬОГОДНІ ЗБРОЙНОЮ БОРОТЬБОЮ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ НЕ ВИЗНАЄ ТЕПЕРІШНЬОГО СТАНУ, ЯК ВІДПОВІДАЮЧОГО ВОЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ :

а.] відносить протест перед цілим культурним світом, проти насильства большевиків над совістю українського народу, проти тих підступних методів, якими большевики намагаються підбити народ, вдержати у своїй в'язниці, обманюючи світ.

б.] звергається до всіх Християнських Церков і всього культурного світа з осторогою перед фальшивими та підступними методами антирелігійного большевизму, доводить до загального відома, що сьогоднішня російська Православна Церква поминає в богослуженнях та визнає як "богом посланого Сталіна", найбільшого гонителя християнства в історії людства.

г.] стверджує і підкреслює, що большевики "реправославізуючи" українську Греко-кат. Церкву, мають на меті виключно політичні цілі, вживаючи до цього ім'я Православної Церкви, "Управславлення" ССРСР, це черговий обман та нараван для закриття власних большевицьких намірів.

У ВИСНОВКУ З ПОВИЩОГО, ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УГВР, ПРОХАЄ АПОСТОЛЬСЬКИЙ ПРЕСІЛ :

а.] призначити екзарха для Греко-кат. Церкви в західних областях України до часу повороту з в'язниці єпископів,

б.] поробити всі заходи для звільнення українського греко-кат. єпископату і священників переслідуваних за віру з большевицьких в'язниць,

в.] зайняти церковно-правне становище до Уголошення "з'єднання" української Греко-кат. Церкви з російською православною,

г.] підняти перед Організацією Об'єднаних Націй (ООН) заходи в цілі створення мішаної комісії для перевірки т.зв. "добровільного" переходу української Греко-кат. Церкви до російської православної,

д.] назначити за порозумінням з Головною Командою Української Повстанчої Армії полевого єпископа для армії,

е.] призначити для українських греко-кат. вірних на еміграції в Європі Генерального Апостольського Адміністратора.

ПРОТИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ГРЕКО-КАТ. ЦЕРКВИ.

[УПС] Греко-кат. Візитатура в Німеччині вислала до Апостольської толиці мемурандум в справі переслідування Греко-кат. Церкви в західних областях України. Подібне мемурандум вислало також Центральне Представництво Української Еміграції в Німеччині.

РЕЗОЛЮЦІЇ Третого Конгресу американських українців.

Конгрес американських українців, що радив в днях від 31-го травня до 1-го червня 1946р. у Вашингтоні, ухвалив низку резолюцій, що їх гринято од-нодушно. Перша і основна резолюція зложена у формі заяви (декларації) в англійській мові для зовнішнього вжитку, а другі резолюції для українського громадянства складені на українській мові. Ось тут переказуємо згадану дек-ларацію в скороченні по українськи, а даліше їхні резолюції.

ПОЛІТИЧНА ДЕКЛЯРАЦІЯ КОНГРЕСУ.

Третій Конгрес американських українців прилучується до змагань Злу-чених Держав, щоб зреалізувати "Чотири Свободи" і засади Атлантійської Хартії. Це можна досягнути через підтримку Організації Об'єднаних Націй, якої завданням є вдержати мир у світі.

Мир у світі можна вдержати, коли переведеться в життя Хартію Прав Людини, коли звесеться право "вета" П'яти Потуг в Раді Безпеки Орг.Об. Націй, коли Америка своїм авторитетом підтримає ООН і коли зникне тиранія заведена тоталітарною системою диктатур.

Типичним зразком тоталітарної диктатури є советська Росія, що загро-жує світовому миру через такі насильні акти проти сусідних народів: Советська Росія знасилувала Українську Республіку після революції в 1918р., окупувала балтійські держави: Литву, Лотву, Естонію і напала на Фінляндію, заняла Західну Україну і Карпатську Україну та замінила Польщу, Чехословач-чину, балканські держави на своїх сателітів. Тепер Росія наставилася на Ко-рею, Китай та Іран.

Так звана Советська Соціалістична Українська Республіка проголошена буцімто незалежною тільки для обдурення світу, бо цій "республіці" не дається ніякої автономії. Українське населення угнітається в цій "українській державі" при по-мочі терору НКВД.

Населення України не погоджується з цим станом річей, але протес-тує проти нього з мечем в руках, чого доказом є збройна боротьба Україн-ської Повстанчої Армії проти московської окупації.

Трагічна доля українських скитальців, розсіяних по цілій Європі є дру-гим доказом опору українського народу проти поневолення советами. Конгрес осісти мирцю в нових землях. Коли представники Злучених Держав в ООН будуть добиватися в цій організації, щоб всюди у світі були забезпечені на-родам ті вольности, якими живе американський народ, тоді сповниться велика ідея цієї організації.

ІНШІ РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ.

1. Конгрес ствердив, що боротьба за українську вільну суверенну і вповні самостійну державу продовжується і буде продовжуватися, поки світом формально визнана Україна не стане на ділі державою, в якій український народ буде господарем.
2. Конгрес підкреслив, що визволення України лежить не тільки в ін-тересі українського народу, але є **КЛЮЧЕМ ДО ЗРІВНОВАЖЕННЯ МІЖНА-РОДНИХ СИЛ ТА ЗАКРІПЛЕННЯ СВІТОВОГО МИРУ.**
3. Конгрес складає поклін українським Героям, що боролися і борють-ся за волю України проти всяких окупантів.
4. В справі переслідування української Греко-католицької Церкви. Конгрес запротестував проти переслідування кремлівським режимом української Греко-католицької й української Православної Автокифальної Церкви.

5. В СПРАВІ ДОПОМОГИ СКИТАЛЬЦЯМ.
Конгрес вважає допомогую акцію для українських скитальців переважною справою у сучасному моменті, та взиває американсько-український загальний піддержати прагнє Злученого Українсько-американського Допомогового Комітету всеціло й однодушно.

6. В СПРАВІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПО ГРОМАДАХ.
Конгрес взиває наш загальний утворити на місцях місцеві відділи Українського Конгресового Комітету, котрих члени були зобов'язані платити постійні вкладки. Конгрес взивав прийятих делегаток і делегатів дати по повероті у своїх місцевостях почин до створення таких місцевих відділів Укр. Конгресового Комітету.

7. В СПРАВІ "ЮКРЕЙНІЕН КВОРТЕРЛІ".
Конгрес взивав наш загальний поперти місячник "Юкрейніен Квортєрлі" передплатами та поширенням його серед молоді й американського громадянства.

8. ПРИВІТ ПРЕЗИДЕНТОВІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ П.А.
Конгрес ухвалив вислати привіт президентові Труменові, та зложити поклін американським воюкам-героям, що боролись за славу Америки та за волю всіх народів світу.

"СВІТЛО", український релігійний двотижневик, 15.VI.46, ч: 12,
адреса: "Світло", Бокс, Г. Мундаре, Альберта, Канада.

ЗА ЧЕРВОНИМ МУРОМ.

[з записок самовидця]

До своєї диявольської роботи насильного перетягування українців-галичан на іквєдєстичне православ'я піднайшли собі большевики відступника Г. Костельника, що станув на чолі т.зв. "Ініціативної Групи". Цей "оруддяк" у большевицьких руках об'їзджає всю Галичану, скликає при допомозі іквєдєканальних соборчиків, на них, у своїх промовах закликає, кондеканальних священників до відступства. Зпершу в підслесливий спосіб, а як це не переконає, то погрозами! Як засіб до цього, має завжди при собі іквєдєстив, а для своєї власної оборони при собі большевицький автомат, т.зв. "фірку"! Ці два товариші ніколи й ніде його не покидають! Мабуть завжди пам'ятає цей відступник-юда погрозу Українських Повстанців УПА. Для кращого представлення роботи відступника Г. Костельника подаю факти.

Декан мостиського деканату звідомляє всіх кондеканальних священників що у Великих Мостах відбудеться соборчик. Священники нічого не підозрівають і у визначений день з'їзджаються до парохіального уряду у Великих Мостах. Почався соборчик. Та як дуже всі здивувались і змішались, як появилсь на ньому голова "Ініціативної Групи" Г.Костельник! Цей юда по своєму звичаю зачинає промову. Як слід не довелось йому її закінчити, бо священники на знак свого спротиву почали зі залі засідання виходити. Та не далеко пішли. На подвір'ю парохіального уряду вже ждали іквєдєсти; всіх захопили, і провадили до приготованих авт, що стояли на вулиці, і ними вивезли всіх тих священників в незнану сторону!! За ними до сьогодні слід пропав!

О. Г...кий одержав повідомлення, щоб слідуєчого дня з'явивсь в районному іквєдє. Нема рад! Іде. Запровадили його до команданта іквєдє. О. Г...кий увійшов до канцелярії команданта, а цей у шапці стоїть при столику, покурює папіроску, скручену в звичайний газетний папір, вдививсь в вікно і влас, що не бачить прихожого. По хвилині звертається до покликаного й питає: - Ви священник Г...кий? - Так! Відповідає о. Г...кий. - Чи ви вже зарєструвались в обласному уряді? - Ні! - Чому? - Бо вам не ходить про звичайну реєстрацію, а насильно вимагаєте від нас греко-католицьких священників переходу на ваше православ'я. Цього я не зроблю! - Чому? - питає іквєдєст.

Мій престиж і знання не дозволяють мені! Я душіпадно моїх па-
рохіяни. Як дізналися б мої парохіяни про цей мій перехід, перестали б мене
слухати. Я з того часу не мав би на них ніякого впливу!

- Гм... то який ви душпастир, як не втішаєтесь між своїми па-
рохіянами гідним авторитетом-прізгою? Нічого, ще поговоримо. По цих словах
іквдист із канцелярії вийшов. По добрій хвилині ввійшов інший іквдист
і забрав зі собою о.Г...го до місцевої в'язниці! Там пересидів о.Г...кий кіль-
канадцять днів, а опісля дали йому командировку й під опікою іквдиста по-
їхав він до Львова, до голови "Ініціативної Групи" Г.Костельника. Тут візита
о.Г...го тривала майже одну годину; по ній Г.Костельник із о.Г...м пішов до
парохіяльного православно-го уряду при вул. Францішканській, де мешкає вже
більшевицького, вибору "православний єпископ, Макарій", дійсний член боль-
шевицької комуністичної партії!

Почалась вина думок і слів. Сам "єпископ" Макарій, перекладий
більшевицьким, цинічним спокоем, грає роллю блазня, але безличного! о.Г...кий
у своїй промові висказав велике обурення за поступки радянського уряду
щодо Греко-католицької Церкви.

У відповідь цей "єпископ" виявив о.Г...му своє повне співчуття, при
кінці цього додав такі слова: "Та думаю, що всі ви, греко-католицькі священни-
ки вже вкочотці переконаєтесь, що правда для вас і ваше спасіння є в нашій
Православній Церкві.."

По всій цій розмові, сказав опісля до мене о.Г...кий, я ствердив, що
тут не було з ким говорити! В розмові з ними, ці то одягнених у військовій ша-
нелі, чи в рясах православних духовників, я переконався, що не один неперерив-
ний ланцюг большевицьких типів, що дихуть неколкою ненавистю до всіх нас
українців, греко-католиків. Страшний наступ рабів сатани вже котиться на нас.

Приголомшений большевицькою брехнею ввійшов о.Г...кий з мешкання
іквдистичного "владика". Дорогою не могло йому поміститись в голові, як може
людина так страшно потоптати свою правдиву гідність.

В два дні пізніше о.Г...кий приїхав додому. Та спокоем іквд йому
вже не давало! Наступного дня іквд району С. знову кличе його до себе;
але о.Г...кий вже туди не пішов! Скрився у незнаній стороні між людьми.

Цікаве для вас усіх ще буде, як увесь український народ в Галичині
поставився до большевицького іквдистичного православ'я? - Вся постава його
є гідна подиву! У різних місцях я дуже часто чув слова старців, жінок, дітей,
школярів, школярок до своїх священників-отців парохів:

- Дороженькі Отці! Не переписуйтеся на большевицьке православ'я! Не
продавайте нашої святої Віри! Не запродайте її не віддавайте нас-нашої душі
такому Сталінові! Коли ж у місті С. і всіх доколичних селах хтось поширив
вістку, що один священник цієї парохії хоче підписати перехід на "православ'я"
вночі прийшла до нього велика громада людей і спочітку всі переконували
а вкінці загрозили йому, що як зрадника вб'ють його!

Українські Повстанці УПА, як тільки дізнались, що якогось священника
іквд своїми допитами палто мучать і цей священник падає в депресію, прихо-
дили до нього, щоб піднести його на душі, а вразі потреба ввімнути його, чи
навіть загрозити своїми репресіями.

З хвилиною зайняття большевиками Галичини вразі, всі люди ще біль-
ше пригорнулися до своєї Церкви! В своїй Церкві тепер у загальному нещас-
ті всі добачили для себе силу, бадьорість, вивагу, широкість, одинокі
спасіння. Коли і як тільки дозволяли умовини, в неділі й свята, цілі свої Божі
Храми виновляли шцертю... Служба та молебіїв, парастасів було так багато, що
священники парохії декілька не були в силі їх відправити! Свої моленія галичи-
ни жерівували в намірі: за своїх усіх єпископів і священників, за український
народ і його кращу долю, за всіх наших в'язнів, що так тяжко мучать-я-коне-
ю в большевицьких в'язницях [зараз їх уже є кілька мільонів!], за всіх наших
в'язнів на далекім Сибірі, чи Казанстві, за всіх наших скитальців, а про себ-
е самих уже не пам'ятають! - Так до кінця літа 1945р., ще було....

А пізніше?.. Пізніше вже не було кому ці Богослуження відправляти... Нквд одних священників розстріляло, других ув'язнило, ще інших вивезло, а маленька горсточка з них скрилась у лісах і безлюдних місцях!

-Чи Ви, українці, ген там за далеким морем, розсіяні по всій земній кулі пам'ятаєте в своїх моленнях до Всевишнього Бога за своїх Лидарів-Мучеників, Рідних Братів і Сестер на нашій рідній Україні?..

До відступників-священників, що їх дуже маленьке число, всі люди відносяться з великою погордою; їх бойкотують, від них відвернулись, зрівняли їх з нквдистами батюшками новоспеченими, що їх прислала до Галичини черво-на Москва. Як усе в Радянському Союзі робиться по стахановськи, так і виро-бив своїх нквдистів-батюшок! Для них створив Сталін стахановські курси з тим, що ці нквдисти, що мають іти на село, покінчили свої теологічні студії в трьох тижнях, а ці що до міста, в шістьох тижнях! У своїй диявольській роботі ці виславці пекла, де і як тільки можуть, працюють для большевицького нквд. Під словником Тайни сповіді вивілюють про всіх, хто є проти большевиків! На до-каз цього подаю ось такий факт: В Басарабії оподалік Хотиня в селі ...вці такий нквдист-батюшка, по вислуханні великої сповіді 1945р., видав в руки обл. нквд усіх тих, що в його розумінні провинились проти радянської слави!

Для нашого престижу "руско-православної церкви" в Галичині Сталін при-слав "митрополита" Миколу, бувшого шефа партії безбожників у Москві!!!

Тепер обслуга вірних греко католиків у Галичині відбувається в той самий спосіб, що й у перших віках християнства в часах переслідування, чи як недавно тому було в Мексика! А віри, де вони не були б і як не жили б, стараються якнайчастіше приймати св. Тайни, бо вони в їхній боротьбі обявля-ються найважливішою для них силою до перемоги.

А ще кілька карти представляю з життя українців Галичини, греко като-ликів, що від найдавніш х часів були і є автохтонами Лемківської, Сячківської, Перемиської, Ярославської, Любачівської і Сокальської Землі. Всі ці землі дежать по дівовому боці т.зв. лінії Керзона.

І тому по підписаній угоді між радянським союзником і сьогодишньою "демократичною" Польщею прилучено їх до ссанняної - враз з усією Холм-щиною. Цим безправним актом так Радянський Союз, як і "демократична" Поль-ща допустилась злочину на всьому українському народі!

По передачі цих віковичних українських земель Польщі, Радянський Союз зі своєю "демократичною дитиною" перекреслили українське питання на цих землях! - В який спосіб? - Способом "добровільного" переселення українців з цих земель до УРСР.

Та большевики добре здавали собі справу з цього, що доки не знищать вони Греко-католицької Церкви на цих землях, досі не розв'яжуть "по своєму" українського питання на них! Тому бодай перед політичним світом не лицю їм втручатися у внутрішні справи чужої держави. У Польщі мають свою урядову партію ППР (Польська Партія Робітників). Праві поляки назву ППР краще пояснюють - партія парубків радянських!; а якщо в роботі покажеться слабою, то мають перебраних своїх нквдистів і червоноармійців!

Так пішла планова робота!

В селі Негрибці вбили містодекана о. Войтовича з усією його родиною, пароха парохії Бірча, пароха парохії Порохник, двох священників під Лисбачевом, одного священника під Ярославом [забув їх прізвища і парохії, та хтось прига-дає]. Тут подаю тільки ті жертви большевицького терору, що про смерть їх певно знаю. Багато священників насильно вивезли разом з людьми до УРСР - там їхня доля пропала! Кілька священників скривається, де і як може. О. В. ...із у чісі большевицької небезпеки ховався в комині!

Що всі переслідування греко-католицьких священників на вище згаданих землях те є принагідя, а планові - загальні, нехай, підтвердить ось такий факт: У вересні 1945р. польське УБ [Уряд Безпеки], чи краще сказати польське нквд зробило кількакратно трус у палаці греко-католицького єпископа-ординарія, кюр Йосифата Коциловського. Свій трус УБ закінчило 21 вересня ув'язненням єймо-го єпископа. Разом із крильшанином Перемиської капітули, о. Василем Гринком

преосвященого кир Йосафата вивезли до в'язниці в Ряшеві. Тут обидвох В'язнів дезертували до половини січня 1946р. По половині січня цих обидвох В'язнів УБ відвезло автом до Медики, що вже по боці УРСР і там їх із авта викинуло. Большевицьке НКВД знову там на них уже ждало, цими заопікувалсь і їх ув'язнило. В НКВДистичній в'язниці пересиділи наші В'язні кільканадцять днів, опісля їх випустили. На вуглярці товарним поїздом обидва вернулись до Перемишля: та чи на довго?

Про що йшло польському "демократичному" урядові в ув'язненні цих двох наших Достойників, кожний із нас може легко і певно додуматись. Тут додаю тільки ще одну завагу щодо наших гицезграданих двох В'язнів. Як повернулись уже до Перемишля, то люди спостерегли, що так преосвящений кир Йосафат, як і о. крилощ. Гриник на тілі те можуть добре рухатись. Чому? Бо з в'язниці вийшли сильно побиті й до тло ступеня, що о. Гриникові побибавді зби й надрушили, кости ребра!

До о. Я. а приходять убаст і повідомляе, щоб негайно явився у їхнім уряді. Священик приходить.

Чи ксьондз ест українець? - питають в уряді.

Так! відповідає.

Для чего ксьондз еше не вухал до Радзецкей України?

Бо я американський громадянин.

Покаж ксьондз папери документи.

Прошу.

Шеф УБ переочитавши їх, говорить: папери те сон неважне! О тем нас заядоміл конзулят американські. Прошез з німі поехаць до ужеиду воеаудского в Жещове. Там ксьондз як українець, достане документи радзецке і картев пше еленчов!

Здивований о. Я. виїшов з канцелярії УБ і назіть не вступаючи додому, поїхав до американського конзуляту в Варшаві, щоб провірити справу. Тут ви явилось, що американський конзулят таких паперів документів не уневажнював. В часі неприсутності о. Я. польське УБ враз із большевиками НКВД у хаті цього священика зробило трус, все йому забрали, а хату знищили!

Всі вище подані факти, це маленька краплина з сьгоднішого горя українського народу.

В радзських щоденниках-часописах я чисто зустрічав безлічні большевицькі брехі на нашу Греко-католицьку Церкву й на її дух венство. Пишуть вони - Греко-католицька Церква зо своїми вірними "тішиться з роз'єднання з руською православною церквою!". Та поправді українська Греко-католицька Церква зо всіма своїми вірними дітьми, давлена пекольними кігтями, за найкращу Ілею Бла, в обороні своєї правдивої св. Віри, за справу святої Католицької Церкви і її голови - Папи римського проляля і проливають свою невинну мученицьку кров.

Та живої душі українського народу, осяяної Божою ласкою святої Віри згоїх славних предків не вб'єші!

Щодо тиранів, то історія ця учителька людства, своєю віковою минувиною про це нас усіх влевнює, що хто чим і з ким воює, від того гине.

Запроданцям, що запродали свій рідний народ, скажу спе: заки візьмеш у свої руки сталінські гроші, приглядайся їм добре, а побачиш, що з них капне жива кров твого брата... Поглянь на той червоний жолоб, що до нього прив'язав себе й подумай, що в цю хвилину твій брат, сестра - діти твоїх предків конають з голоду, холоду, мук, а ти їудо-вироде при жолсбі став братовбивцем!

А ТИ ВЕЛИКИЙ НАРОДЕ СТРАДНИКУ, пам'ятай, що Христос завжди перемагав! Стій при Ньому, а станеш і Ти переможцем Його Божою силою і ласкою!

ПІДПІЛЬНА УКРАЇНА ГОВОРІТЬ.

Під таким надзвичайно цікавим числом польського журналу "Жиде Тигодня" [видавання Нью-Йорк - Лондон - Рим - Каїр, ч.34, з дати 22.9.46р., неділя, н.н. "З цього світу", стор.9] принесло таку вістку:

В найбільшій темниці прибули до Парижа представники Українського Підпільного Руху в СРСР і передали мін. Бевіноці і Брисові меморіал, що його підписали представники підпільних рухів проти України, Литви, Латвії, Донських Козаків, Естонії, Білорусії, Грузії та народів Середньої Азії. Шеф Делегації, один з провідників української протисовєтської підпільної акції, заявив що в Західній Україні партизани мають під своєю контролею цілі повіти. Цей українець впевняв також, що 90 процентів членства української комуністичної партії вбито або депортовано.

АМЕРИКАНСЬКІ ДОНЕСЕННЯ ПРО БОІ УПА.

Донесення американських кореспондентів з Європи - головно з Варшави і Праги [чеської], про боротьбу Українських Повстанців на Підкарпатті, Лемківщині і в Карпатах з польськими і совєтськими частинами стають такі часті, що нема майже днини, щоб котрась з великих американських газет не принесла звіт про бої "українських націоналістів" [як ця преса зове українських повстанців] з ворожими окупантами.

Ось так кореспондент "Ассошейтед Пресс" доносить з Польщі, що в Галичині в околицях Коросна і Сянока ідуть бої українських націоналістів з польською армією та міліцією. Над Сяном польські літаки бомбардували з'єднання українських націоналістів.

"Ассошейтед Пресс" доносить із Варшави під днем 2-го травня ц.р., що боротьба українських повстанців на Лемківщині проти польських і совєтських військ, прибирає такі розміри, що совєтська армія вжила проти них бомбардації з воєнних літаків.

Самі донесення "Ассошейтед Пресс" звучить:

"Доносять, що українські націоналістичні банди далі нападають на польські села в галицькій території довкола Коросна і Сянока, зводячи сутички з польською армією і частинами міліції."

"В однім случаю ці банди посунулись до чехословацької границі. Вони пробували переступити її, але зійшли вліперті чехословаками."

"Як доносять, битви між українцями і поляками продовжуються в околицях над рікою Сяном, де, як кажуть, російські воєнні літаки бомбардували концентрації українських повстанців."

Оця каблеграма "Ассошейтед Пресс" потверджувала би і доповняла б інше донесення кореспондента цієї агенції з Праги, яку ми переказали в 45 числі "Америка" з 30-го квітня. В цій кабл.грамі з Праги було сказано, що вислано чеське військо вліперті українських повстанців, що з Польщі переступили чеську границю. Ще кілька днів передтим, американський кореспондент, що удався на тереги тих операцій УПА, розказував, що українські повстанці спалили 800 місцевостей від Ряшева на південь до Сяну і Карпат, та що проти них оперують чотири польські дивізії.

Все те вказувало б на продовжуючі, довгі операції значних повстанських сил, а не малих банд. Війська аж трьох держав - Польщі, СРСР і Чехословаччини вправлено в рух, щоб поборювати українських повстанців. Це вже не "бандерівці", але таки УПА.

Всі ці вістки наслідні з тих країн, де мають доступ американські кореспонденти. До самої України совети їх не допускають. Чи не в тім саме лежить вияснення, чому американська преса не приносить нічого про УПА з советської України? ... Треба б отже думати, що і там УПА оперує. Це і підтверджують донесення Української Пресової Служби.

У К Р А І Н С Ь К А А Р М І Я О П Е Р У Є .

Дипломатичний кореспондент "Манчестер Гардіян" від 8-го травня ц.р. в статті про дії УПА пише, що українська армія оперує також у районі Білостоку, Люблина і Ряшева. Неж згадує, що українці спалили в 14-ти повітах 3182 загороди.

Цікаві вістки про діяльність української армії подає місцевий лондонський орган польського еміграційного уряду в Лондоні "Дзєннік Польскі" і "Дзєннік Жолнежа" [7.V], очевидно з польської точки погляду. Але важне те, що він цитує польську краєву пресу, яка багато знає про ту справу. Отже на підставі польської краєвої преси виходить, що в сталінській послуднево-східній Польщі "цілі області опановані бандитами з УПА, якими є українські фашисти і дезертери". Зухвалість їх дійшла до того, що вони появляються навіть в Варшавському воевідстві". УПА палять будинки поліції, армії, суду, пошти, скликає віда, переконуючи селян, що "варшавський уряд віддає їх в неволю большевикам". Дня 10 квітня ц.р. українські повстанці підпалили містечко Грубешів і загасити пожегу не вдалося ні пожежній сторожі, ані червоної міліції, ні відділам польської армії. В промірі 30 км. від Грубешева на південь тягнеться тепер один великий степ. [За "Америкою", ч. 53]

У 50447 номері лондонський "Таймс" подав у двох стовпцях п'ятої сторінки великий звіт свого празького дописувача п.н. "Інсордженс бай Юкрейнен Армія бонде."

З М І С Т .

Про характер	1 стор.
Мемурандум УГВР в справі закидів Бажана	5 "
Мемурандум в справі переслідування Греко-католицької Церкви	5 "
Десяти переслідування Греко-католицької Церкви	9 "
Рез люції Третого Конгресу американських українців	10 "
За червоним муром	11 "
Підпільна Україна говорить	15 "
Американські донесення про бої УПА	15 "
Українська армія оперує	16 "

ДЕЛЕГАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У ПАНІ Е. РУЗВЕЛЬТ.

Дня 14 листопада о год. 10 15 хв. п. Елеонора Рузвельт, дружина покійно, президента США прийняла в готелі "Пенсильвенія" в Нью Йорку на довшій аудієнції делегацію американських і канадійських українців в склад якої входили: ред. Степан Шумейко від Українського Конгресового Комітету Америки, д-р. о. Василь Кушнір від Комітету Українців Канади, р-д. Богдан Катмай - від Злуч. Амер. Доп. Комітету та інж. В. Косар від Канад. Укр. Допом. Фонду. С. Шумейко вручив п. Рузвельт копію меморіалу Українського Конгресового Комітету до Соціально Економічної Ради США, в справі українських скитальців, а о. д-р. Кушнір подібну копію меморіалу Комітетів Українців Канади.

Промовляючи в імені цілої делегації Ст. Шумейко висловив насамперед п. Рузвельт подяку за її незтомну працю і боротьбу в обороні всіх скитальців. П. Рузвельт мала слези на очах, як р-д. Шумейко висловлював її ще окрему подяку в імені всіх нещасних українських скитальців. В дальшій розмові, якій взяли участь всі члени делегації, заторкнено цілий ряд справ звязаних з долею скитальців, з їх оборонною допомогою для них. Пані Рузвельт представила всі труднощі, які вона в цій шляхетній акції зустрічає, головню труднощі у переселенні скитальців. Вона висловила думку, що американські і канадійські українці повинні зосередити свою увагу на домаганнях, щоби власне Америка перебрала провід у розв'язці проблеми скитальців та робили все потрібні заходи з метою вплинути на Конгрес, щоб Америка не держалась занадто стисло старих імміграційних законів і широко розкрила свої ворота для скитальців. Якщо не призначується їм нових квот, то щоби принаймні використати разом старі, яких до і не використано. Пані Рузвельт згадала, що в самій Америці є теж течія проти допущення скитальців, які в багатьох випадках піддержують ветерани, робітничі юні, або фермери, які мають на це найменше причин, бо допущення нових робчих сил, тільки їм самим вийшло б на користь. П. Рузвельт вважає, що загальна розв'язка проблеми скитальців є дуже важка бо життя в таборах, яке вона сама бачила, відемно відбивається не тільки на здоров'ю скитальців, але теж деморалізує. П. Рузвельт заявила, що вона продовжуватиме всі свої намагання в обороні скитальців, бо вважає це демократичним принципом. Вона домагається відповідної допомоги для тих, які намагаються вертати до своїх країн і рівночасно обороняє та домагається певної опіки і допомоги тим скитальцям, що з причин національного, політичного, релігійного та расового переслідування не бажують чи неможуть вертатися. На закінчення аудієнції, яка тревала пів години пані Рузвельт прохала щоби американські українці та всі хто дивиться на проблему скитальців так, як вона піддержувала її в цих важких та благородних намаганнях.

ГЕРОЇЧНА БОРОТЬБА УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ.

Американське радіо подало в неділю дня 15 вересня 1946р. вістку зі закордонних джерел про героїчні бої українських повстанців проти червоних польських військ на південно-східному пограниччі Польщі. В повідомленнях сказано, що в боях згинуло понад 100 українських повстанців. Большевицьких втрат не подано.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ.

Советські військові власті не дали дозволу групі американських кореспондентів відвідати їхню зону Німеччина. Совети не подають причин своєї відмови, але вважається, що це стоить у зв'язку з масовим вивожуванням німецької людності на Схід, про що в останньому часі появилось багато вісток в західно-європейській та американській пресі.

[Відлиси з українських американських газет.]

"СВОБОДА" - український щоденик, 2 I. 1947.

Р О З В И Т О К української визвольної боротьби.

Під таким наголовком друкує велику пласну кореспонденцію голандська газета "Де Тід" з дня 4 грудня. В кореспонденції пишеться: Українське повстання, яке траває від партизанської боротьби проти німців в літі 1944р., знову звернулося проти росіянів і повільно набрало характеру регулярної війни. Українські війська начислюють загальною на 200 000 вояків, добре забезпечених зброєю, здобутою від німців на початку війни проти росіянів. Початково росіяни вислали в Україну Червону Армію, але вона масами переходила на бік повстанців. Опісля майже в кожній місцевості розташовано війська НКВД і тоді теж проти нього звернулася ціла українська акція. В повітря висаджувано військові магазини НКВД. Так малася справа в літі 1945р., коли цілий район Жаб'є був під контролею УПА.

3 кінцем 1944р. відбулися більші битви: одна партизанська група зложена з 15 000 повстанців, була окружена 6 ма советськими дивізіями біля Крем'янця. Битва тривала 12 днів. Тоді українські війська намагались прорватися та відступати в Поліські болота. Після цього обидві сторони змінили тактику. Росіяни намагались здавити повстання абсолютною блокадою постачання харчів та зброї, тоді як акція Українських Повстанчих Військ була звернена на зломання цієї блокади.

Обставини на лінії "Керзона" дали Українській Армії в зимі 1945 - 46рр. нові можливості постачання та повної переорганізації своїх частин. Їх поділено на чотири групи з окремими територіями дій і тоді теж було можливо зломати російську блокаду і забезпечити війська тим, чого головню вони потребували. Північна група армії діяла в болотистому районі між Берестям Литовським та Житомиром. Східна армійська група розгорнула свою активність в лісових районах між Вінницею та Проскуровом, Південна група в Карпатах і Західна в районі лінії "Керзона".

Для цієї останньої групи справа забезпечення харчами та зброєю не представляла проблеми з таких причин:

Росіяни постановили в 1945 році 700 000 українців, які ще жили на захід від лінії "Керзона", висилити на советську територію та вмістити їх в районах, які були евакуовані польськими емігрантами. Провід Українського Революційного Руху дав населенню цих провінцій наказ не виїжджати добровільно, але ставити опір. Цим спротивом керує Західна група армії. Незважаючи на російську акцію, українці були рішені не віддати провінції полякам та палити за собою оселі, а молодші з них прилучилися до революційного руху.

Так виглядає "акція банд" про яку писала преса підчас виборів в Словаччині. Групи по 2-4 тисячі людей перейшли Словацький кордон з Польщі. Розкинено проти комуністичної листівки. Українські старшини виголошували промови та взивали до повстання проти комуністичного руху. Та це не була тільки пропаганда проти комунізму, але теж і власній справі, іменню використання сепаратистичних тенденцій у Словаччині. Ці такі тенденції грали відповідну роллю вадно вже з гостинності, з якою словацькі війська прийняли повстанців, та з факту, що вони відмовилися піддержувати акцію Пражського уряду пошти "бандерівців". Це прийало такі розміри, що уряд був змушений вислати на Словаччину виключно чеські війська.

З новою операційною терену війська УПА розпочали свої атаки проти російських гарнізонів. Проблема забезпечення харчами і зброєю не грає вже головної ролі, натомість відчувається великий брак медикаментів. Нелегальний Український Червоний Хрест допомагає повстанцям, але його персонал зложений тільки з чоловіків, об'єднанок треба було відслати назад. Росіяни так садистично знущалися над зловленими дівчатами, що УПА рішило не держати більше жінок навіть у службі Червоного Хреста.

Рада Міжнародного Червоного Хреста в Женеві мала окреме засідання в справі подій в Україні, та приготувано план посилати на майбутнє медичну допомогу теж націоналістичним революційним військам. Цю справу мають знова обговорити на ЗАСІДАННІ в січні 1947р. - пише "Де Тід".

УВАГА!

НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ

УВАГА!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕ-
РИКИ І ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ТОВАРИСТВ
МІСТА НЬЮ ЙОРКУ

—відбудеться—

В СУБОТУ 16 ЛИСТОПАДА 1946 Р. ТОЧНО О ГОД. 7-МІЙ ВЕЧОРА В ЗАЛІ КОО-
ПЕР УНІОН АТ. 4 ТГ. АВЕАЧД 8 ТГ. СРЕТ. НЬЮ ЙОРК, Н. А.

МАСОВЕ ВІЧЕ

в справі положення українського народу

На вічу виступлять з промовами ред. С. ШУМЕЙКО, голова Українського Конгресового Комітету Америки та трьох членів делегації канадських українців, яка приїхала до Нью Йорку у зв'язку з нарадами загального зібрання Об'єднаних Держав: о. д-р. В. Кушнір, голова Комітету Українців Канади, інж. В. Косар, заступник голови КУК і голова Українського Національного Об'єднання у Канаді, та адвокат І. СОЛО-МОН, посол Думанитовського Союзу. Промовляти буде теж п-на Галина ЗЕЙКАН, яка щойно приїхала зі скитальщини з Європи. Р-д. С. ШУМЕЙКО при цій нагоді передасть свої враження зі своєї акції в українській справі на Міровій Конференції в Парижі, звідкіль він недавно повернувся.

Українці і Українки! Країна Ваших батьків Україна переживає в большевицькій неволі найгірніше лихоліття за весь час своєї історії. Вона, що сплюндрована і знищена попередніми окупантами, потерпіла найбільші втрати, та найбільшими жертвами окупила перемогу над нацистами, сьогодні є жертвою найжахливішого большевицько-московського терору. Наші брати і сестри в Україні і скитальщині в Європі позбавлені не тільки людських прав, але і виразно засуджені на смерть і загибелю. Україна палає в огні боротьби за зволення та заливається кров'ю своїх дітей, які не бажають покоритися червоному отраві.

Українці і Українки! Нашим святим обов'язком є заперестувати перед культурним світом проти большевицьких злочинів, поновлених над українським народом. Ми, що маємо право вільно говорити, повинні бодай словом виступити перед світом в обороні наших братів на Україні і на скитальщині.

Українці і Українки! Викажіть Вашу єдність з Вашими знедоленими братами.

Приходьте всі!

УВАГА!

НЬЮ ЙОРК Н.Д.Н. І ОКОЛИЦЯ

УВАГА!

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

—влаштовує—

ВЕЛИКЕ ВІЧЕ

в неділю 17-го листопада 1946 р. [Сундай, Новембер 17 тг.] в залі Українцян Центр, 180 В'лліам Среет Неварк Н.И о год. 2.30 пополудні.

Головний бесідник д-р. Л. ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ говорити буде на тему

УКРАЇНСЬКА СПРАВА ТА ЇЇ ВИГЛЯДИ.

Рівнож будуть говорити Е. Ляхович і Керницький, бувші скитальці.

На рідних землях нині ведеться велика боротьба і даліше ллється кров наших борців, які є в рядах Української Повстанчої Армії [УПА]. Наші повстанці, які так героїсько билися проти нацистів, даліше провадять кривавий бій з московським наїзником. Вони борються за волю України і за ті "Чотири Свободи", які були проголошені Атлантийським Чертером. І коли сьогодні всі держави світа засіли до Мірової Конференції, щоб усталити мир, то на наших землях, на скелях зелених Карпат даліше провадиться завзята боротьба. Українська Повстанча Армія не склала зброї, не піддалась ніквід-істам, але вибрала шлях і то кривавий шлях до визволення українського народу, доки ідеали Атлантийського Чертеру не запанують на Україні.

Тому всі прийдім на віче і послухаймо про героїську боротьбу славної Української Повстанчої Армії.

БУДЕ ДОПОМОГА, АЛЕ НЕ ТАКА, ЯК ДОСІ!

Фіорелло Г. Ла Гардія начальник директор ЮНРРА сповнив свій людський обов'язок, коли запропонував мати фонд з 400 міль. доларів для допомоги європейським країнам з цією хвилиною, коли ЮНРРА перестане діяти, себто з кінцем цього року. Однак дивним може видаватись необізнаним з цим ділом, що США, які вложили львину частину в дотеперішню рятувальну акцію Європа, ставиться до пропозиції Ла Гарді з деякою обережністю. З заяви Д. Ачесона, виконуючого обов'язки секретаря стейту, ясно виходить, що уряд США невдоволений з участі в дотеперішній міжнародній допомогівій акції, та що ледки ця згодиться на запропонований "міжнародний" фонд допомоги. Представники інших держав витягули з цього відразу реальне заключення: заява Ачесона означає, що фонду взагалі не буде.

Як це розуміти? Чи це означає, що ми вже цілком відтягнулись від рятування зручених війною голодних країв, що нам стало байдужим, як мільони невинних людей будуть вмирати тапер з голоду, холоду і хворіб?

Ніщо подібне. США будуть цілком певно продовжати своє гуманітарне діло і далі рятувати Європу від нужди, але будуть рятувати краї, що будуть найменш відчувати за це якусь влячність і відноситись до Америки з серцем, а не беручи допомогу, ще її неславити і закидати, що вона ризикує доларів на врятування над світом, користаючи з людської нужди. США БУДУТЬ ТЕЖ У БУДУЩИНІ ПРИГЛЯДАТИСЬ ТИМ, ЩО ДІСТАНУТЬ ДОПОМОГУ, ЯК ВОНИ ЦЮ ДОПОМОГУ РОЗДИЮЮТЬ, ХТО З НЕЇ У ДАНОМУ КРАЮ КОРИСТАЄ. ЧИ ДІСТАЮТЬ Ї ДІЙСНО ГОЛОДУЮЧІ І ТО БЕЗ ОГЛЯДУ НА ЇХ ПОЛІТИЧНУ, РЕЛІГІЙНУ, НАЦІОНАЛЬНУ ЧИ ПАРТІЙНУ ПРИНАЛЕЖНІСТЬ.

Американська влада навчена дотеперішньою поведінкою різних режимів Європи, що досі користали з американської допомоги, буде в будучині давати допомогу тільки на підставі конгресу. А НАДАВШИ ЇЇ ДОПОМОГУ ДОБРЕ ПРИГЛЯДАТИСЬ, ЩОБ РЕЖИМИ В ТИХ КРАЇНАХ НЕ ВЖИВАЛИ ЦЮ ДОПОМОГУ ДЛЯ СВОЇХ ПОЛІТИЧНИХ ЦІЛЕЙ І СКРИПЛЕННЯ СВОЄЇ ВЛАДИ. РОЗДАЮЧИ ТУ ДОПОМОГУ ТІЛЬКИ ТИМ, НА ЯКИХ ТА ВЛАДА ОПИРАЄТЬСЯ. ІНШИМИ СЛОВАМИ АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА БУДЕ ЙТИ В БУДУЩИНІ НА РЯТУВАННЯ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТІ ЛЮДЕЙ, А НЕ СКРИПЛЮВАННЯ РЕЖИМІВ І Т. ЩЕ ТАКИМ, ЩО ЯК НЕ БУЛО В МАНУЛОМУ ІЩЕ ДВІ ІСНУЄ, БЕНЗВИДАТЬ АМЕРИКАНСЬКУ СИСТЕМУ ТА ІДОЛОГІЮ.

Так тепер ця справа виглядає і мабуть такою залишається. Це є по суті такі самі домагання, які ставили американські українці на самому початку, як зачато в Америці організувати допомогу Советам. Американські українці тоді домагались, щоб коли йде про допомогу Україні, була можливість контролю з боку жертводавців, чи жертви дійсно дістануться бідним і голодним людям на Україні. Ми не хотіли давати допомоги тільки самим чекістам і зайдам, на яких спирається чужа варшавська влада.

ДАЛЬША АКЦІЯ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ.

За звідомленням Йосифа Кередейви поєдівника віча в Нью Бритен Кон., яке відбулося в неділю 15 вересня при співучасті 500 людей, віче прийняло резолюцію з домаганням до департаменту стейту, щоб українські скитальці були трактовані під своїм власним іменем і щоб було у міжнародних комісіях визнано їх національне ім'я при розмішуванні в різних державах, та щоб їх трактовано по демократичному, як вільних громадян. Головною промовою виступив пр. Володимир Галав у Філадельфії.
